

مقاله پژوهشی
اصیل
Original Article

تدوین و بررسی ویژگی‌های روان‌سنجدی مقیاس خطرپذیری نوجوانان ایرانی

دکتر علی زاده‌محمدی^{*}، زهره احمدآبادی^ا، دکتر محمود حیدری^ب

Construction and Assessment of Psychometric Features of Iranian Adolescents Risk-Taking Scale

Ali Zadeh Mohammadi*, Zohreh Ahmadabadi ^a, Mahmoud Heidari ^b

Abstract

Objectives: To develop and evaluate the validity and reliability coefficients of Iranian Adolescents Risk-taking Scale (IARS) and its subscales was the aim of the current study. **Method:** After reviewing the proposed instruments, in this field, and with considering the cultural features and circumstances of the Iranian society, the Iranian Adolescents Risk-taking Scale (IARS) was developed in 38 items. 1204 students were selected from Tehran high schools using multistage sampling, and all subjects completed IARS. Data were analyzed using exploratory factor analysis and goodness of fit index. **Results:** Exploratory factor analysis indicated that IARS is a dimensional scale, which explains 64.84% of the overall risk variance. The Cronbach's alpha for the total scale and subscales were 0.94 and 0.74-0.93 respectively.

Conclusion: The psychometric properties of IARS are consistent with the cultural indices of Iranian society.

Key words: risk-taking; adolescent; validity; reliability; factor analysis

[Received: 19 June 2010;

10]

[دریافت مقاله: ۱۳۸۹/۳/۲۹؛ پذیرش مقاله: ۱۳۸۹/۶/۲۹]

چکیده

هدف: تدوین مقیاسی برای سنجش خطرپذیری نوجوانان و تعیین اعتبار و ساختار عاملی آن هدف پژوهش حاضر بود. **روش:** پس از بررسی

ابزارهای این حوزه و درنظر گرفتن شرایط فرهنگی و ویژگی‌های اجتماعی جامعه ایران، مقیاس خطرپذیری نوجوانان ایرانی (IARS)، در

۲۸ گویه تظییم شد. ۱۲۰۴ دانش آموز مقطع دبیرستان به روش

نمونه‌گیری چند مرحله‌ای از مناطق آموزش و پرورش شهر تهران انتخاب شدند و به IARS پاسخ دادند. داده‌ها به روش تحلیل عاملی اکتشافی و

تاییدی تحلیل شدند. **یافته‌ها:** تحلیل عاملی اکتشافی با مؤلفه‌های اصلی

IARS مقیاسی هفت بعدی است، که ۰.۷۴-۰.۹۴ درصد واریانس

خطرپذیری را تبیین می‌کند. میزان آلفای کرونباخ کل مقیاس و خرد مقیاس‌ها به ترتیب ۰.۹۳ و ۰.۹۰-۰.۹۴ بود. **نتیجه‌گیری:**

ویژگی‌های روان‌سنجدی IARS مناسب و هماهنگ با شاخص‌های

فرهنگی جامعه ایران است.

کلیدواژه: خطرپذیری؛ نوجوان؛ اعتبار؛ پایایی؛ تحلیل عاملی

^{*} دکترای روانشناسی بالینی، دانشیار پژوهشکده حاتم‌آدہ دانشگاه شهید بهشتی، تهران، اوین، دانشگاه شهید بهشتی، دانشکده حاتم‌آدہ، دورنگار، ۰۲۱-۲۹۹۰۳۳۶۸ (نویسنده مسئول) *E-mail:dr.zadeh@gmail.com*; ^a کارشناس ارشد پژوهش اجتماعی، دانشگاه شهید بهشتی؛ ^b دکترای روانشناسی بالینی، استادیار دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه شهید بهشتی،

* Corresponding author: PhD. in Clinical Psychology, Associate Prof. of Shahid Beheshti University. Family Research Centre, Shahid Beheshti University, Daneshju Blvd., Evin, Tehran, Iran, IR. Fax: +9821-29902368, *E-mail:dr.zadeh@gmail.com*; ^a MA. in Social Research, Shahid Beheshti University; ^b PhD. in Clinical Psychology, Assistant Prof. of Shahid Beheshti University.

مقدمه

منفی، اعتبار^{۱۳} پایین، توجه صرف به انجام رفتارهای پرخطر و بیان کردن موضوع کجروی و جرم به عنوان خطرپذیری، از محدودیت‌های ابزارهای موجود است. بنابراین با توجه به نبود ابزار کارآمد برای سنجش رفتارهای پرخطر در ایران، ساخت، اعتباریابی و تعیین ساختار عاملی پرسش‌نامه‌ای برای سنجش خطرپذیری نوجوانان، هدف پژوهش حاضر بود.

روش

ساخت ابزاری برای سنجش رفتار پرخطر در نوجوانان ایرانی، بخشی از یک بررسی مقطعی بزرگ‌تر بود، که در آن، رابطه مدرسه، خانواده و خطرپذیری دانش‌آموزان مورد بررسی قرار گرفت. جامعه آماری پژوهش حاضر را دانش‌آموزان دبیرستانی شهر تهران تشکیل می‌دادند، که بر پایه آمار موجود در سایت آموزش و پرورش شهر تهران در سال تحصیلی ۱۳۸۴-۸۵، ۱۹۳۹۰۳ نفر بودند. با جایگزینی این مقدار در فرمول کوکران^{۱۴} و با درنظر گرفتن سطح معناداری ۰/۹۵، کران خطای سه‌درصد و میزان $p = 0/5$ برابر، حجم نمونه ۱۱۵ نفر بدست آمد، که با درنظر گرفتن ۱۰ درصد، در نهایت شمار ۱۲۰۴ دانش‌آموز مورد بررسی قرار گرفتند. برای نمونه گیری، ابتدا تهران به چهار منطقه جغرافیایی شمال، شرق، غرب و جنوب تقسیم و ۱۲۰۴ آزمودنی، متناسب با شمار دانش‌آموزان هر منطقه مورد بررسی قرار گرفتند. با دریافت مجوز از آموزش و پرورش، به صورت تصادفی به مدارس هر منطقه مراجعه و پرسش‌نامه‌ها اجرا شد. پیش از تکمیل پرسش‌نامه‌ها، اهداف و ضوابط تکمیل پرسش‌نامه برای آن‌ها توضیح داده و برای نامبودن پرسش‌نامه‌ها تأکید شد. آزمودنی‌ها را صفات خود را برای شرکت در پژوهش اعلام کردند.
برای تدوین مقياس خطرپذیری نوجوانان ایرانی^{۱۵} (ARQ) از دو پرسش‌نامه خطرپذیری نوجوان^{۱۶} (IARS)

بر پایه تعریف سازمان جهانی بهداشت^۱ (WHO)، دوره نوجوانی از ۱۰ سالگی - که متوسط سن بلوغ جسمی و جنسی دختران و پسران است - تا ۲۰ سالگی - که سن متوسط دستیاری به استقلال، خودکنایی و شکل گیری هویت فرد است - در نظر گرفته می‌شود. از آنجا که برای نوجوان، یک الگوی دقیق، روشن و همه‌جانبه برای رفتار مناسب تعریف نشده است، او به سبک‌سینگین کردن رفتارها، آزمایش نقش‌ها، ابراز تمایز از بزرگسالان و در برخی موارد نادیده گرفتن قواعد دست می‌زند (شفرز^۲، ۲۰۰۴). این امور معمولاً با رفتارهای پرخطر همراه است، بنابراین دوره نوجوانی در بیشتر موارد با خطرپذیری هم معنی گرفته می‌شود. بررسی رفتارهای پرخطر از نظر پیامدهایی که برای زندگی، سلامتی و رشد روانی و اجتماعی نوجوان به همراه می‌آورد، دارای اهمیت است. برخی از این پیامدها عبارت است از: بیماری‌های روانی مانند افسردگی^۳ (گلددستین^۴، والتون^۵، کانینگهام^۶، تروبریچ^۷ و مایو^۸، ۲۰۰۷)، مرجگ زودرس (کورنلیوس^۹ و همکاران، ۲۰۰۸)، ایدز^{۱۰} و بیماری‌های جنسی (مارکویز^{۱۱} و گالین^{۱۲}، ۲۰۰۴)، انگیزه پایین تحصیلی و شکست تحصیلی (جنس^{۱۳}، ۲۰۰۲) و درگیری در جرایم گوناگون. مصرف مواد مخدر، خشونت و رفتارهای جنسی عامل بسیاری از مرجگ‌ومیرهای سنین نوجوانی و اوایل بزرگسالی است (لیندبرگ^{۱۴}، بوگس^{۱۵} و ویلیامز^{۱۶}، ۲۰۰۰). بسیاری از رفتارهای پرخطر مانند مصرف سیگار، الکل، مواد مخدر و روابط جنسی نامطمئن، پیش از سن ۱۸ سالگی اتفاق می‌افتد (برگمن^{۱۷} و اسکات^{۱۸}، ۲۰۰۱)، پژوهش‌ها نشان داده‌اند مصرف زودهنگام سیگار، احتمال مصرف الکل و مواد مخدر، مشکلات تحصیلی، تجربه زودهنگام رابطه جنسی و خطر بارداری را در نوجوانان افزایش می‌دهد (هانا^{۱۹}، بی^{۲۰}، دوفورا^{۲۱} و ویتمور^{۲۲}، ۲۰۰۱). پژوهش‌های انجام‌شده در ایران نشان‌گر آن است که در سال‌های اخیر رفتارهای پرخطر در میان نوجوانان شیوع یافته است (آیت‌اللهی، محمدپور و رجایی‌فرد، ۲۰۰۵؛ کلیشادی، اردلان، غیرتمند، دلاوری و حشمت، ۲۰۰۶؛ محمدی و همکاران، ۲۰۰۶؛ پوراصل، وحیدی، فخاری، رستمی و دستگیری، ۲۰۰۷).

بررسی خطرپذیری نوجوانان، نیازمند ابزارهای کارآمد است. تاسازگاری ابزارهای موجود با شاخص‌های فرهنگی جامعه ایرانی، دربرداشتن هر دو نوع خطرپذیری مثبت و

1- World Health Organization	2- Schafers
3- depression	4- Goldstein
5- Walton	6- Cunningham
7- Trowbridge	8- Maio
9-Cornelius	10- AIDS
11- Marquez	12- Galban
13- Jeynes	14- Lindberg
15- Boggess	16- Williams
17- Bergman	18- Scott
19- Hanna	20- Yi
21- Dufoura	22- Whitmore
23- validity	24- Cochran
25- Iranian Adolescents Risk-taking Scale	
26- Adolescents Risk-taking Questionnaire	

آسیب‌شناختی^{۱۱} و بدون نفع ثانویه^{۱۲} بودند (بامرنده^{۱۳}، ۱۹۸۷)، به عنوان رفتار پر خطر در نظر گرفته شده، خطرپذیری ورزشی و اکتشافی^{۱۴} (گالونه و همکاران، ۲۰۰۰) که از رفتارهای پر خطر مثبت و سازنده^{۱۵} هستند، از دامنه خطرپذیری کنار گذاشته شد. هم‌چنین خطرپذیری از جرم و بزهکاری^{۱۶} متایز شد؛ جرم مفهومی حقوقی است که به زیرپا گذاشتن آگاهانه قوانین اجتماعی گفته می‌شود و با مجازات و دخالت نیروهای رسمی همراه است (مارشال^{۱۷}، ۱۹۹۸). بزهکاری رفتاری ضد اجتماعی است، ولی به طور دقیق بر پایه قانون تعریف نمی‌شود (همانجا). در کل هسته مرکزی این دو مفهوم، شکستن قوانین و زیرپا گذاشتن ارزش‌های اجتماعی است، در حالی که در خطرپذیری، آسیب‌ها و تهدیدهای روانی و جسمی ناشی از رفتار پر خطر، بر خود فرد متصرکز است و کمتر پامدهای اجتماعی این نوع رفتارها مورد تأکید قرار می‌گیرد. در ARQ و YRBS نمونه‌هایی از رفتارهای مجرمانه و بزهکارانه مانند دزدی و تقلب گنجانده شده است. نکته دیگر این که به باور نویسنده‌گان، خطرپذیری و انجام رفتار پر خطر دقیقاً با یکدیگر برابر نیستند. خطرپذیری افزون بر این که انجام رفتارهای پر خطر را دربر می‌گیرد، به آسیب‌پذیری فرد از سوی محیط و نزدیکان، نیز تمايلات و باورهای نادرست و تهدیدکننده فرد درباره رفتارهای پر خطر اشاره دارد. در YRBS تمرکز اصلی بر انجام رفتار پر خطر است و آسیب‌پذیری از سوی محیط و باورها، تمايلات و قضایه‌های خطرناک نادیده گرفته شده است. هم‌چنین در YRBS، پاسخ‌ها به صورت بلی / خیر ثبت می‌شود، که در این حالت، بلکه مثبت از یک تا چندین بار ارتکاب رفتاری خاص را دربر گرفت و با برآیندن تفاوت افراد در میزان انجام هر رفتار مشخص نمی‌شود.

1- Gilligan	2- Moore
3- Moss	4- Boyd
5- Youth Risk Behavior Survey	
6- Centers for Disease Control and Prevention	
7- judgment	8- thrill-seeking
9- rebellious	10- reckless
11- antisocial risks	12- Cronbach α
13- test-retest	14- Brener
15- Beyth-Marom	16- Fischhoff
17- chance of loss	18- Carr Gregg
19- Grover	20- Boyer
21- pathogenic	22- secondary gain
23- Baumrind	24- exploratory
25- constructive	26- delinquency
27- Marshall	

(گالونه^۱، مور^۲، موس^۳ و بوید^۴، ۲۰۰۰) و پیمایش رفتار پر خطر جوانان^۵ (YRBS) (مراکز کنترل و پیش‌گیری از بیماری‌ها^۶، ۲۰۰۳) به عنوان منبع بهره گرفته شد.

ARQ برای پاسخ‌گویان ۱۷-۱۲ ساله تنظیم و از دو قسمت تشکیل شده است که هم قضاوت^۷ درباره خطرناک بودن یا نبودن و هم ارتکاب عملی رفتار پر خطر را می‌سنجد، بدین صورت که هر یک از ۷۳ گویه این پرسش‌نامه دو بار مورد ارزیابی پاسخ‌گویان قرار می‌گیرد. چهار خرده مقیاس عبارت است از: ۱- هیجان‌جویی^۸ (اسکیت، چتر بازی و اسکی)، ۲- سرکشی^۹ (سیگار، الکل و تا دیروقت بیرون از خانه ماندن)، ۳- بی‌پرواپی^{۱۰} (رانندگی در حال مستی، رابطه جنسی نامن و با سرعت راندن) و ۴- خطرهای ضد اجتماعی^{۱۱} (تقلب، پرخوری و آزار دیگران). آلفای کرونباخ^{۱۲} دو قسمت قضاوت و رفتار پر خطر به ترتیب ۰/۹۶-۰/۸۶ و ۰/۹۶-۰/۸۰ اعتبر باز آزمایی^{۱۳} یک‌هفته‌ای نیز برای دو قسمت به ترتیب ۰/۷۹ و ۰/۸۷ گزارش شده است (گالونه و مور، ۲۰۰۰).

YRBS انجام دادن یا ندادن فهرستی از رفتارهای پر خطر مانند دعوا، قمار، رانندگی بدون کلاه یا کمرنده اینمنی، دزدی از معازه، رابطه جنسی نامن (بدون کاندوم)، حمل اسلحه خارج از خانه و مصرف الکل، سیگار و مواد مخدر را به صورت بلی / خیر، در پاسخ‌گویان پایه‌های تحصیلی ۹ تا ۱۲ ارزیابی می‌کند. حاصل جمع پاسخ‌های مثبت نشان گر می‌زاند. خطرپذیری پاسخ‌گو است. در پیمایش انجام شده در سه سطح ملی، ایالتی و محلی در آمریکا در دو دوره زمانی ۱۹۹۱ و ۱۹۹۹، به ترتیب سه چهارم گویه‌ها و ۱۴ درصد گویه‌ها از اعیان بالا و مناسب (ضریب کاپای بالاتر از ۶۱ درصد) پرخوردار بودند (برنر^{۱۴} و همکاران، ۲۰۰۴).

در مورد حوزه مفهومی خطرپذیری، بیث- ماروم^{۱۵} و فیشهوف^{۱۶} (۱۹۹۷)، خطر را به معنی «احتمال زوال^{۱۷}» در نظر گرفته‌اند و رفتار پر خطر را با عنوان «خطرپذیری»، به صورت رفتارهایی که احتمال پامدهای منفی، تاخوشایند و مخرب جسمی، روان‌شناختی و اجتماعی را افزایش می‌دهد، تعریف کرده‌اند (کارگرچ^{۱۸} و گراور^{۱۹}، ۲۰۰۳؛ بیث- ماروم و فیشهوف، ۱۹۹۷). به باور بویر^{۲۰} (۲۰۰۶) مهم‌ترین رفتارهای پر خطر از نظر فراوانی، نمونه‌واری و تاخوشایندی عبارتند از: مصرف الکل و تباکو، رابطه جنسی نایمن، رانندگی خطرناک و خشونت میان‌فردی. در پژوهش حاضر تنها رفتارهایی که پیامد منفی و زیان‌بار برای سلامتی فرد داشتند و

تناسب با شرایط فرهنگی ایران در متن مقیاس اعمال شد. روایی سازه^۹ به روش تحلیل عاملی اکتشافی بررسی شد. از آزمون کفايت نمونه گیری کاپزد- مایر- اولکین^۷ (KMO) و آزمون کرویت بارتلت^۸ برای بررسی کفايت اندازه نمونه بهره گرفته شد؛ ضریب KMO برابر با 0.952 نشان گر مناسب بودن همبستگی موجود میان گویه ها بود. آزمون کرویت بارتلت نیز از نظر آماری معنادار بود ($df=703$ ، $p=0.001$)، $\chi^2=26191/21$ ، برای تحلیل عامل های مقیاس، روش تحلیل مؤلفه های اصلی^۹ و چرخش پروماکس^{۱۰} به کار رفت؛ نمودار اسکری^{۱۱} نشان داد هفت عامل اصلی، مقادیر ویژه بیش از یک داشتند (شکل ۱). در یافته های به دست آمده از چرخش پروماکس (جدول ۱)، پس از حذف گویه های دارای بار عاملی پایین تر از 0.5 ، هفت عامل به دست آمد، که به جز مؤلفه خطرپذیری جنسی، با الگوی مفروض نخستین همانگ بود. در مورد خطرپذیری جنسی، گویه های مربوط به گرایش به رابطه با جنس مخالف و گرایش به رفتار جنسی، دو عامل جداگانه را تشکیل دادند. همچنین عامل گرایش به رانندگی خطرناک در طرح نخستین، در این ماتریس بار عاملی قابل قبولی به دست نیاورده. با توجه به این یافته ها، عامل های نخست تا هفتم را می توان به این صورت نام گذاری کرد

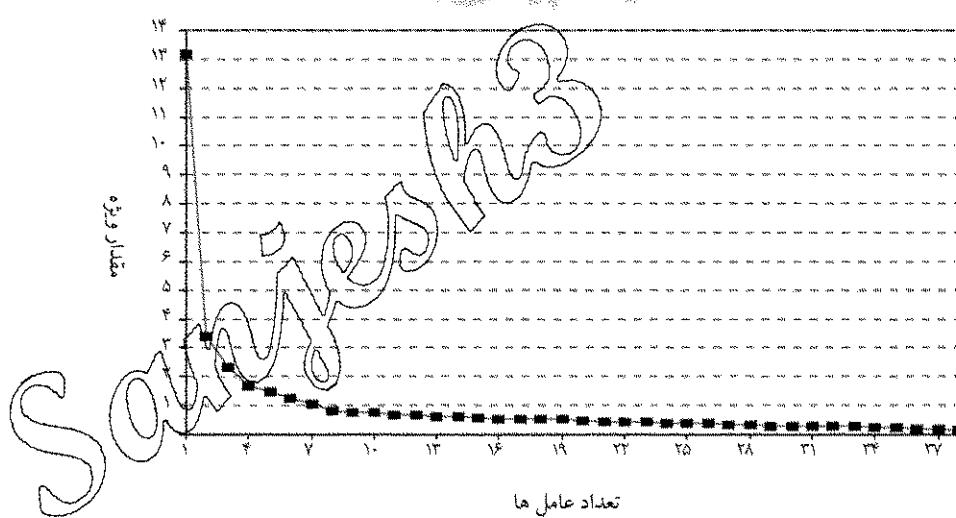
در تدوین IARS برای سنجش آسیب پذیری نوجوانان ایرانی نسبت به شش گروه رفتار پرخطر (رانندگی خطرناک، خشونت، سیگار کشیدن، مصرف مواد مخدر، مصرف الکل و خطرپذیری جنسی) 50 گویه تنظیم و مورد ارزیابی متخصصان قرار گرفت. پاسخ گویی روی مقیاس پنج درجه ای یک (کاملاً مخالف) تا پنج (کاملاً موافق) انجام شد. تمامی گویه ها هم جهت بوده، نیازی به نمره گذاری وارون وجود نداشت و بنابراین نمره بالاتر، نشان گر میزان خطرپذیری بیشتر بود.

داده ها با کمک نرم افزارهای SPSS-14^۱ و LISREL-8.5^۲ و به روش تحلیل عاملی اکتشافی^۳ و تأییدی^۴ تحلیل شدند.

یافته ها

شمار آزمودنی های دختر (و پسر) در مقاطع تحصیلی دوم، سوم و پیش دانشگاهی به ترتیب در رشته ریاضی 46 (۱۳۳)، 26 (۱۳۵) و 24 (۱۱۷) و 59 (۳۲) نفر، در رشته تجربی 59 (۲۴)، 26 (۱۳) و 48 (۳۱) نفر و در رشته انسانی 65 (۴۲)، 117 (۴۳) و 54 (۲۷) نفر بود.

برای روایی صوری^۵ IARS، شش روانشناس و متخصص مسائل جوانان، مقیاس را بررسی کردند؛ اصلاح های پیشنهادی آنها در مورد ابهام، مرتبط بودن با موضوع، جامع و ماتع بودن و

شکل ۱- آزمون اسکری عامل های مقیاس خطرپذیری نوجوانان ایرانی

- 1- Statistical Package for the Social Science-version 14
- 2- Linear Structural Relationships-version 8.5
- 3- exploratory factor analysis 4- confirmatory factor analysis
- 5- face validity 6- construct validity
- 7- Kaiser-Mayer-Olkin measure of sampling adequacy
- 8- Bartlett test of sphericity 9- principle component analysis
- 10- promax 11- Scree plot

جدول ۱- ماتریس عاملی چرخش یافته پروماکس مقیاس خطرپذیری نوجوانان ایرانی

عامل‌ها	گنجینه‌ها					
۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۰/۷۸۶	اگر به من موادی مثل گراس، تریاک یا اکس تعارف کنند، رد نمی‌کنم					
۰/۷۶۲	اگر توی پارتی‌های دوستانه فرص اکس به من تعارف کنند، رد نمی‌کنم					
۰/۷۰۲	موادمختصر اگر تغیری مصرف شود اعتیادآور نیست					
۰/۶۹۴	این روزها تریاک یا حشیش دیگر عیب نیست					
۰/۶۹۳	آنقدرها هم که می‌گویند، فرص اکس مضر نیست					
۰/۶۹۱	من به پارتی‌ها یا مهمانی‌هایی که در آنها مواد مصرف می‌شود، می‌روم					
۰/۵۵۶	فرص‌های اکس به آدم شادی و هیجان می‌دهد					
۰/۵۰۱	در بین دوستان نزدیک من کسانی هستند که موادمختصر مصرف کنند					
۰/۷۲۳	الکل باعث می‌شود حس بهتری داشته باشم					
۰/۶۹۵	بیشتر دوستان من الکل مصرف می‌کنند					
۰/۶۸۷	من انواع مارکت‌های الکل را می‌شناسم					
۰/۶۸۴	اگر توی یک مهمانی به من الکل تعارف شود، بدم نمی‌آید که امتحان کنم					
۰/۶۵۳	الکل اعتیادآور نیست					
۰/۶۲۸	الکل باعث می‌شود آدم سخن‌های زندگی‌ش را فراموش کند					
۰/۸۰۱	من سیگارکشیدن را دوست دارم					
۰/۷۷۲	اگر به من سیگار تعارف شود، حتیً قبول می‌کنم					
۰/۷۹۵	سیگارکشیدن به آدم آرامش می‌دهد					
۰/۷۰۵	سیگار باعث می‌شود حس بهتری داشته باشم					
۰/۶۹۹	از نظر من سیگارکشیدن عیب نیست					
۰/۷۲۸	چندین بار با همسن و سال‌هایم در گیر شده‌ام و کار به فحش، تهدید و زد و خورد کشیده شده‌ام است					
۰/۷۰۹	معمولًاً زود از کوره در می‌روم و دعوا راه می‌اندازم					
۰/۶۵۸	گاهی دلم می‌خواهد کسی را که حق را پایمال کرده، ~~ازین بیزه~~ نزدیکی را شکسته باشد					
۰/۶۹۶	از روی عصبانیت چیزهای زیادی را شکسته یا خراب کرده‌ام					
۰/۶۱۴	بدم نمی‌آید با خودم چاقو حمل کنم					
۰/۸۰۲	تا جایی که بتوانم از چراغ قرمز رد می‌شوم					
۰/۷۹۹	اگر کسی را عاشقانه دوست داشته باشم، حاضرم با او رابطه جنسی داشته باشم					
۰/۷۲۱	رابطه جنسی باعث محکم تر شدن عشق می‌شود					
۰/۶۹۵	بعنطر من وقتی دو نفر از نظر احساسی به هم نزدیک شوند، نزدیکی جسمی ایرادی ندارد					
۰/۷۶۲	به غیر از ازدواج، من راههای دیگری را برای رفع نیاز جنسی انتخاب می‌کنم					
۰/۷۶۲	بیشتر دوستان من دوست دختر/ پسر دارند					
۰/۷۵۴	برای شناخت جنس مخالف لازم است که آدم دوست دختر/ پسر داشته باشد					
۰/۷۲۵	دوست دختر/ پسر داشتن بد نیست					
۰/۷۹۱	من تا بهحال دوست پسر/ دختر داشتم					
۰/۷۲۹	من اگر راننده بودم، سعی می‌کردم از مسیری بروم که بتوانم با سرعت بیشتری برآنم					
۰/۷۱۱	من از سرعت زیاد لذت می‌برم					
۰/۶۵۲	من هر چند هم که سریع راننده‌گی کنم، می‌توانم ماشین/ موتور را کنترل کنم					
۰/۵۶۴	من بیشتر وقت‌ها حوصله راننده‌گی با سرعت کم را ندارم					
۰/۷۱۲	من از حرکات نمایشی مانند لایی کشیدن، تک چرخ زدن و مسابقه با دیگران خوش می‌آید					
۰/۷۲۳	مقادیر ویژه					
۰/۷۴۱	درصد واریانس تبیین شده					
۰/۶۹۴	درصد واریانس تراکمی تبیین شده					

۲۲۲
۲۲۲۱۳۸۸
سال معلم / شماره / ۳
جلد ۱ / نویسندگان / ۳

تعديل یافته^۱ (AGFI)، شاخص برازش تطبیقی^۲ (CFI)، شاخص برازش هنچار شده^۳ (NFI) و جذر برآورده واریانس خطای تقریب^۴ (RMSEA) (جدول ۲) نشان گر برازش مناسب عامل‌های پنجم، ششم و هفتم، به دلیل معنادار نشدن شاخص برازنده‌گی^۵ آنها بود، پیشتر مقادیر مربوط به شاخص‌های GFI، AGFI و CFI نیز بالاتر از ۰/۹۰ بودند، که این امر تأیید کننده عامل‌های حاصل از تحلیل عاملی اکتشافی است.

در بررسی پایابی^۶ IARS برای همسانی درونی^۷، ضریب آلفای کرونباخ و ضریب همبستگی پیرسون^۸ هر گویه با خردۀ مقیاس مربوط محاسبه شد (جدول ۳). ضریب آلفای کرونباخ کل^۹ ۰/۹۴ IARS بود.

(به ترتیب): گرایش به مواد مخدوش (گویه‌های ۱۷-۲۴)، گرایش به الکل (گویه‌های ۲۵-۳۰)، گرایش به سیگار (گویه‌های ۱۲-۱۶)، گرایش به خشونت (گویه‌های ۷-۱۱)، گرایش به رابطه و رفتار جنسی (گویه‌های ۳۱-۳۴)، گرایش به رابطه با جنس مخالف (گویه‌های ۳۵-۳۸) و گرایش به رانندگی خطرناک (گویه‌های ۱-۴ و ۶). این هفت عامل به ترتیب ۱۳/۶۵، ۱۰/۶۱، ۹/۸۴، ۷/۸۴، ۷/۳۷، ۹/۸۴، ۰/۹۰ و ۷/۵۰ درصد و روی هم رفته ۶۴/۸۴ درصد واریانس کل را تبیین کرده‌اند.

برای تأیید عامل‌های استخراج شده، با کاربرد بسته نرم‌افزاری لیزرل، مدل تحلیل عاملی تأییدی اجرا شد. محاسبه شاخص‌های برازنده‌گی، شامل مجذور کای^{۱۰}، شاخص خوبی برازنده‌گی^{۱۱} (GFI)، شاخص خوبی برازنده‌گی

جدول ۲- تحلیل عاملی تأییدی مربوط به عوامل هفت‌گانه مقیاس خطرپذیری نوجوانان ایرانی

عامل	χ^2	df	p	RSMEA	GFI	AGFI	CFI
اول	۳۹۶/۳۸	۲۰	۰/۰۳	۰/۱۳	۰/۹۷	۰/۸۶	۰/۹۳
دوم	۹۹/۸۲	۹	۰/۰۱	۰/۰۹۳	۰/۹۷	۰/۹۴	۰/۹۸
سوم	۹۴/۹۴	۵	۰/۰۰۱	۰/۱۲	۰/۹۷	۰/۹۱	۰/۹۸
چهارم	۴۱/۸۲	۵	۰/۰۰۲	۰/۰۸۲	۰/۹۹	۰/۹۶	۰/۹۷
پنجم	۱/۸۱	۲	۰/۰۵۵	۰/۰۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰
ششم	۴۷/۷۵	۷	۰/۰۳۳	۰/۰۴۵	۰/۱۰۰	۰/۹۹	۰/۱۰۰
هفتم	۱۱/۳۹	۵	۰/۰۵۵۱	۰/۰۳۳	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰	۰/۱۰۰

جدول ۳- ضریب آلفای کرونباخ و کمینه ویژه و همبستگی گویه‌های هر خردۀ مقیاس با نمره کل خردۀ مقیاس در مقیاس خطرپذیری نوجوانان ایرانی

خردۀ مقیاس	آلفای کرونباخ	کمینه همبستگی گویه‌ها با خردۀ مقیاس	ویژه همبستگی گویه‌ها با خردۀ مقیاس
گرایش به مواد مخدوش	۰/۹۰	۶۰۰	۰/۷۶۸
گرایش به الکل	۰/۹۰	۰/۷۰۰	۰/۸۲۸
گرایش به سیگار	۰/۹۳	۰/۷۴۹	۰/۸۵۹
گرایش به خشونت	۰/۷۸	۰/۵۲۲	۰/۹۱۶
گرایش به رابطه و رفتار جنسی	۰/۸۷	۰/۶۵۹	۰/۷۸۶
گرایش به رابطه با جنس مخالف	۰/۸۳	۰/۶۰۴	۰/۷۴۶
گرایش به رانندگی خطرناک	۰/۷۴	۰/۳۲۱	۰/۹۰۰

1- Goodness of Fit Index

2- Adjustment Goodness of Fit Index

3- Comparative Fit Index 4- Normed Fit Index

5- Root Mean Square Error of Approximation

6- reliability

7- internal consistency

8- Pearson correlation

بحث

در صورتی که به نظر می‌رسد در عالم واقع، سیگارکشیدن و مصرف مواد مخدر به یک اندازه نوجوان را در معرض خطر قرار ندهد، یا این‌که خطرپذیری جنسی و خشونت، آسیب یکسانی را به دنبال نداشته باشد. بنابراین تعیین وزن گرایش به رفتارهای پرخطر نسبت به یکدیگر می‌تواند موضوع دیگری برای پژوهش‌های آتشی باشد. نکته دیگر این‌که به دلیل ویژگی‌های فرهنگی جامعه ایران و امکان خودسازی، کشمکش و ایجاد نهادی واقعیت، به دلیل بی‌اعتمادی و ترس از توبیخ و مجازات، در تدوین این مقیاس تلاش شد تا حد امکان از طرح گویه‌های مستقیم و حساسیت‌زا در مورد رفتارهای پرخطری مانند سابقه رابطه جنسی یا داشتن رابطه جنسی نامن پرهیز شود. به این ترتیب، طرح این گونه گویه‌ها در شرایط مناسب‌تر و با تسویچ کمتر و در پی آن، به دست آوردن اطلاعات دقیق‌تر و کامل‌تر در مورد رفتارهای پرخطر نوجوانان ضروری به نظر می‌رسد. پاسخ‌گویان پژوهش حاضر، نوجوانان مشغول تحصیل در دیبرستان‌های شهر تهران بودند. بنابراین تعیین یافته‌ها به نوجوانان ترک تحصیل کرده و شهرهای دیگر باید با احتیاط صورت پذیرد. اجرای این مقیاس روی نوجوانان ترک تحصیل کرده، هم‌چنین کاربرد آن در سطح ملی، همراه با مقایسه میان شهرهای مختلف، مناطق شهری و روستایی و اقوام گوناگون برای پژوهش‌های آتشی پیشنهاد می‌شود.

سپاسگزاری

بدین وسیله از معاونت پژوهشی دانشگاه شهید بهشتی، برای حمایت مالی از پژوهش حاضر، قدردانی می‌شود.
[بنای اظهار نویسنده مسئول مقاله، تعارض منافع وجود نداشته است.]

منابع

- Ayatollahi, S. A., Mohammadpoor, A., & Rajaeifard, A. (2005). Predicting the three stages of smoking acquisition in the male students of Shiraz's high schools. *Medical Journal of Tabriz University of Medical Sciences*, 64, 10-15. (Persian)
- Baumrind, D. (1987). A developmental perspective on adolescent risk taking in contemporary America. In: C. E. Irwin (Ed.). *Adolescent social behavior and health, new directions for child development*. San Francisco: Jossey Bass.

یافته‌های تحلیل عاملی اکتشافی با روش مؤلفه‌های اصلی نشان داد IARS می‌تواند ۶۴/۸۴ درصد واریانس خطرپذیری را تبیین کند. هم‌چنین یافته‌ها نشان داد خردمندی مقیاسی که در ابتدا برای سنجش خطرپذیری جنسی ساخته شده بود، خود به دو عامل گرایش به رابطه با جنس مخالف و گرایش به رابطه و رفتار جنسی با جنس مخالف تقسیم شد. یافته‌های تحلیل عاملی تأییدی نیز بر عوامل به دست آمده از تحلیل عاملی اکتشافی صحه گذاشت و شاخص‌های برازنده‌گی GFI و CFI نیز نشان گر برآش مناسب بیشتر عامل‌های به دست آمده بود. میزان آلفای کرونباخ کل مقیاس و خردمندی مقیاس‌ها به ترتیب ۰/۹۴ و ۰/۹۳-۰/۷۴ بود. پایین ترین میزان آلفا، مربوط به گرایش به راندگی خطرناک بود که احتمالاً یکی از مهم‌ترین دلایل آن، دسترسی نداشتن نوجوانان ایرانی به خودروی شخصی است، که امکان پاسخ‌گویی دقیق به گویه‌های مربوط را دشوار ساخته است. یافته‌ها نشان داد گویه پنجم خردمندی مقیاس راندگی خطرناک، همسانی کمی با سایر گویه‌ها داشت و در عامل استخراج شده نیز جای نگرفت. بنابراین حذف یا تغییر آن به افزایش هم‌خوانی گویه‌ها و اعتبار خردمندی مقیاس کمک می‌کند. با آن‌که دو خردمندی مقیاس گرایش به راندگی خطرناک و گرایش به خشونت از اعتبار کافی برخوردار بودند، می‌توان با تجدیدنظر در گویه‌ها، اعتبار مقیاس را بهبود بخشید؛ برای نمونه در عامل گرایش به راندگی خطرناک، گویه‌هایی مانند راندگی بدون گواهی نامه، کمرنده یا کلاه اینمی می‌تواند مفید باشد.

در کل به نظر می‌رسد IARS با درنظر گرفتن جنبه‌های مختلف خطرپذیری (انجام رفتار پرخطر، داشتن باورهای نادرست درباره رفتار پرخطر، قرارگرفتن در معرض محیط پرخطر و معاشرت با هم‌سالان پرخطر)، تصویر جامع‌تری نسبت به ARQ (گالونه و همکاران، ۲۰۰۰) و YRBS (مراکز کنترل و پیش‌گیری از بیماری‌ها، ۲۰۰۳)، که تنها انجام رفتار پرخطر را می‌سنجند، به دست می‌دهد.

IARS نقطه برش ندارد، که با کاربرد آن بتوان دو گروه بهنجار و در معرض خطر را تمایز و برای پیش‌گیری از آسیب‌دیدگی گروه پرخطر چاره‌جویی کرد. بنابراین تعیین نقطه برش مقیاس می‌تواند موضوع پژوهش‌های آتشی باشد. هم‌چنین در مقیاس کنونی تمامی مؤلفه‌های خطرپذیری از اهمیت مشابه و وزن یکسانی برخوردارند،

- Bergman, M. M., & Scott, J. (2001). Young adolescents well being and health risk behaviors: Gender and socioeconomic differences. *Journal of Adolescence*, 24, 183s-197.
- Beyth-Marom, R., & Fischhoff, B. (1997). Adolescents' decisions about risks: A cognitive perspective. In: J. Schulenberg, J. L. Maggs, & K. Hurrelmann (Eds.). *Health risks and developmental transitions during adolescence*. New York: Cambridge University Press.
- Boyer, T. W. (2006). The development of risk-taking: A multi-perspective review. *Developmental Review*, 26, 291-345.
- Brener, N. D., Kann, L., Kinchen, S. A., Grunbaum, J. A., Whalen, L., Eaton, D., Hawkins, J., & Ross, J. G. (2004). Methodology of the youth risk behavior surveillance system. *Morbidity & Mortality Weekly Report*, 53, 1-13.
- Carr Gregg, M. R., & Grover, S. R. (2003). Risk taking behaviour of young women in Australia, screening for health risk behaviors. *Medical Journal of Australia*, 178, 601-604.
- Centers for Disease Control and Prevention. (2003). *Questionnaire of Youth Risk Behavior Survey (YRBS)*. Retrieved from <http://www.cdc.gov/pub/data/yrbs/2003/yrbs2003codebook.pdf>, 1, October, 2006.
- Cornelius, J. R., Reynolds, M., Martz, B. M., Clark, D. B., Kirisci, L., & Tarter, R. (2008). Premature mortality among males with substance use disorders. *Addictive Behaviors*, 33(1), 156-160.
- Goldstein, A. L., Walton, M. A., Cunningham, R. M., Trowbridge, M. J., & Maio, R. F. (2007). Violence and substance use as risk factors for depressive symptoms among adolescents in an urban emergency department. *Journal of Adolescent Health*, 40, 276-279.
- Gullone, E., & Moore, S. (2000). Adolescent risk-taking and the five-factor model of personality. *Journal of Adolescence*, 23(4), 393-407.
- Gullone, E., Moore, S., Moss, S., & Boyd, C. (2000). The adolescent risk-taking questionnaire. *Journal of Adolescent Research*, 15, 231-250.
- Hanna, E. Z., Yi, H., Dufour, M. C., & Whitmore, C. C. (2001). The relationship of early-onset regular smoking to alcohol use, depression, illicit drug use, and other risky behaviors during early adolescence: Results from the youth supplement to the Third National Health and Nutrition Examination Survey. *Journal of Substance Abuse*, 13(3), 265-282.
- Jeynes, W. H. (2002). The relationship between the consumption of various drugs by adolescents and their academic achievement. *American Journal of Drug and Alcohol Abuse*, 28(1), 15-35.
- Kelishadi, R., Ardalan, G., Gheiratmand, R., Delavari, A., & Heshmat, R. (2006). Smoking behavior and its influencing factors in a national representative sample of Iranian adolescents. *Preventive Medicine*, 42, 423-426.
- Lindberg L. D., Boggess, S., & Williams, S. (2000). *Multiple threats: The co-occurrence of teen health risk-behaviors*. Washington, DC: U.S. Department of Health and Human Services, Retrieved from <http://www.urban.org/family/at-risk/multiplethreats.html>, 5, February, 2006.
- Marquez, M. P., & Galban, N. (2004). *Getting hotter, going wilder? Changes in sexual risk-taking behavior among Filipino youth*. Paper presented at the seventh International Conference on Philippine Studies, Leiden, and The Netherlands, 16-19 June 2004. Retrieved from http://web.kssp.upd.edu.ph/talastasan/papers/marquez_icophil_paper_revised.pdf, 22, December, 2006.
- Marshall, G. (1998). *Oxford Dictionary of sociology*. Oxford and New York: Oxford University Press.
- Mohammadi, M. R., Mohammad, K., Farahani, F., Alikhani, S., Zare, M., Tehrani, F. R., Ramezankhani, A., & Alaeddini, F. (2006). Reproductive knowledge, attitudes and behavior among adolescent males in Tehran, Iran. *International Family Planning Perspectives*, 32, 35-44.
- Poorasl, A. M., Vahidi, R., Fakhari, A., Rostami, F., & Dastghiri, S. (2007). Substance abuse in Iranian high school students. *Addictive Behaviors*, 32, 622-627.
- Schafers, B. (2004). *Soziologie des Jugendalters*. (translated by K. Rasekh). Tehran: Ney Publications. (Persian)